

بررسی تنوع ژنتیکی خرفه‌های نیمه شمال کشور با استفاده از نشانگر مولکولی EST-SSR

علی محمد عزیزی^۱، امیر محمد ناجی^۲، داریوش طالعی^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شاهد، تهران
۲- عضو هیئت علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شاهد، تهران
۳- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه شاهد، تهران

Alimohammadazizi^۱ashkbos@gmail.com

چکیده

خرفه با نام علمی (*Portulaca oleracea*) هشتمین علف هرز رایج در دنیا است که سازمان بهداشت جهانی، با توجه به پژوهش‌های انجام شده در سال‌های اخیر، به‌عنوان اکسیر جهانی (*global panacea*) نام‌گذاری کرده است. خرفه دارای خواص متعددی است که برای درمان اکثر بیماری‌ها و همچنین برای تهیه سوپ و سالاد کاربرد فراوانی دارد. اطلاع از میزان تنوع ژنتیکی وراثت پذیر، یکی از اطلاعات پایه‌ای و لازم، برای پیشبرد برنامه‌های به‌نژادی است. بررسی مطالعه تنوع ژنتیکی، راهکار مناسبی است که وجود اختلافات و تشابهات ژنتیکی در میان افراد و جمعیت‌های گیاهی مورد مطالعه را آشکار می‌سازد. تعداد ۳۱ جمعیت از استان‌های نیمه شمالی کشور جهت مطالعه تنوع مولکولی، جمع‌آوری و کشت شد. پس از استخراج DNA ژنومی، از ۱۰ جفت آغازگر EST-SSR برای تکثیر قطعات DNA استفاده شد که ۵ نشانگر الگوی قابل ارزیابی نشان دادند. شاخص تنوع ژنی، محتوای اطلاعات چندشکلی، میزان هتروزیگوتی و شاخص شانون به ترتیب ۰،۵۷، ۰،۵۱، ۰،۲۹ و ۰،۹۳ محاسبه شد که نشان‌دهنده قدرت تمایز نشانگر و وجود اختلافات بالا در سطح ماده‌ی ژنتیکی جمعیت‌های مورد مطالعه بود. تجزیه خوشه‌ای داده‌های مولکولی، جمعیت‌های مورد مطالعه را در ۴ گروه بزرگ قرار داد. تجزیه به مولفه‌های اصلی، نتایج حاصل از خوشه‌بندی را تأیید نمود. به‌طور کلی از نتایج بدست آمده می‌توان نتیجه گرفت که خرفه‌های نیمه شمال کشور دارای تنوع ژنتیکی بالایی می‌باشند.

کلمات کلیدی: خرفه، تنوع ژنتیکی، نشانگر مولکولی، EST-SSR

مقدمه

بنابر اعلام سازمان بهداشت جهانی، بیش از ۸۰ درصد از مردم دنیا برای درمان بیماری‌ها از گیاهان دارویی استفاده می‌کنند (۲). خرفه گیاهی است یک‌ساله، تابستانه، با ساقه‌های استوانه‌ای آبدار که تا ارتفاع ۱۳-۱۵ سانتی‌متر رشد کرده و گل‌ها با شکوفه‌های زرد رنگ در محور برگ، بذریه‌های بارور و سیاه‌رنگ تولید می‌کنند (۳). سابقه‌ی کشت گیاه خرفه به ۲۰۰۰ سال قبل به زمان مصر باستان برمی‌گردد (۴). برای درمان بیماری‌هایی چون سرطان، اسهال خونی، بیماری‌های قلبی، گازگرفتگی حشرات و اقدامات پیشگیرانه به دلیل خاصیت ضد باکتریایی، قارچی و عفونت‌های شناخته‌شده است (۳). خرفه همچنین دارای مقادیر بالایی اسیدهای چرب ضروری چند اشباعی امگا ۳ و امگا ۶ که توسط بدن انسان ساخته نمی‌شود، اما هضم می‌شود، هست (۷). اندام‌های رویشی خرفه در مناطق مختلف برای تهیه سوپ و سالاد و دمنوش و از بذر آن در صنایع شیرینی‌پزی برای تزبین شیرینی استفاده می‌شود (۳). این گیاه علوفه‌ای خوشخوراک و مغذی برای دامداران روستایی محسوب می‌شود (۱) و نه تنها دارای ارزش غذایی بسیار بالایی است، بلکه سازگاری بالایی در محیط‌های مختلف دارد (۹)، لذا در سال‌های آتی انتظار می‌رود شاهد تحول عظیمی در زمینه‌ی درمانی و تغذیه‌ای و درآمدهای ناشی از صادرات این محصول باشیم (۱). از نظر ژنتیکی، تنوع به آن دسته از اختلاف‌هایی که ناشی از تفاوت در ساختار ژنتیکی افراد باشد اطلاق می‌گردد که این اختلافات وراثت‌پذیر بوده در برنامه‌های اصلاحی از اهمیت بسیاری برخوردار است (۴). یکی از اطلاعات پایه‌ای و لازم برای اصلاح هر گیاهی اطلاع از وجود میزان تنوع ژنتیکی در بین ارقام و جمعیت‌های بومی و اجداد وحشی می‌باشد (۸). بررسی و مطالعه تنوع ژنتیکی راهکاری است که اختلافات و شباهت‌گونه‌ها، جمعیت‌ها و یا افراد را با استفاده از روش‌ها و مدل‌های آماری خاص ۱، برای صفات ریخت‌شناختی، اطلاعات شجره‌ای و خصوصیات مولکولی افراد بیان می‌دهد (۴). بر همین اساس جهت ایجاد بستر اولیه برنامه‌های به‌نژادی و پی بردن به درصد تنوع موجود و لزوم حفظ و نگهداری ژرم پلاسما گیاه، در مطالعه‌ی با استفاده از نشانگر EST-SSR میزان تنوع موجود در بین جمعیت‌های بومی استان‌های نیمه شمالی کشور انجام شد.

مواد و روش ها:

جمعیت های مورد مطالعه، در تابستان ۱۳۹۶ از مزارع، باغات و رویشگاه های طبیعی استان های تهران، قزوین، زنجان، گلستان، مازندران، گیلان، آذربایجان شرقی جمع آوری شد. نمونه ها در اواخر اردیبهشت ۱۳۹۷ پس از آماده سازی زمین و مساعد شدن شرایط جوی، در مزرعه ی تحقیقاتی گیاهان دارویی دانشگاه شاهد کشت گردید. آبیاری مزرعه متناسب با نیاز آبی گیاهان انجام شد. تعداد ۵ فرد از هر جمعیت جهت بررسی های مولکولی انتخاب شد. استخراج DNA ژنومی از برگ های جوان طبق روش CTAB (۲۰۰۳) Arus با کمی تغییر انجام شد. کیفیت سنجی DNA با الکتروفورز ژل آگارز ۰٫۸ درصد و کمیت سنجی آن توسط دستگاه نانودراپ انجام شد. واکنش زنجیره ای پلیمرز با ۱۰ جفت آغازگر EST-SSR انجام شد (جدول ۱). برای آشکارسازی محصولات تکثیر یافته شده از ژل آگارز ۳٫۵ درصد استفاده شد و آشکارسازی باندهای حاصل با استفاده از محلول Gel red و عکس برداری از آنها با دستگاه Gel dac صورت گرفت. امتیازدهی باندها براساس الگوی شناسایی آلل ها و حضور یا عدم حضور باندها صورت گرفت و ماتریس داده های حاصل، برای محاسبه ی آماره های تنوع ژنتیکی از جمله: تعداد آلل های مشاهده (na)، تعداد آلل های موثر (ne)، شاخص تنوع ژنتیکی نی (Nei)، شاخص تنوع شانون (h)، محتوای اطلاعات چند شکلی (PIC)، هتروزیگوسیتی (Het)، تجزیه واریانس مولکولی (ANOVA)، تجزیه ی خوشه ای و تجزیه با مختصات اصلی مورد استفاده قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SAS و Power marker و Pop gene و Darwin و Gene alex انجام شد.

جدول ۱- مشخصات آغازگر های EST-SSR

Marker	Motif	Forward	Reverse	Tm (°C)
EST-SSR9	(ACA)11	CAATCATCATGCAGTGCCTCT	GTTGTAGGTCACCTCCATTC	48
EST-SSR13	(AAG)8	GTTTGGCGGTGGATTGAGA	ATGGTGAGGAGGATGTGGG	55
EST-SSR15	(CAG)8	GTCACAACCCACAACCAAA	GTTGATGGCATTGTTGATCT	53
EST-SSR19	(ACA)4	ATCATCATGCAGTGCCTCT	AACTGGTTGTTCACGTTGTT	58.5
EST-SSR20	(TAA)15	TAAAGTAGGCCAACTGCAAA	ACTTTGATTGGAGGAAGAGG	53
EST-SSR22	(GAT)10	TCAACCTGCCAAAGTACAAT	TTTTTCITGGCTGTAGCTTG	50.4
EST-SSR23	(GAT)6	ACTGACACAAATGGAATGC	GCTCGTCAATAGTGAGATCG	50
EST-SSR26	(CGA)6	GAGAGACGACTGGCATACTG	CCACCTGTTGACATCCTATG	55.8
EST-SSR41	(GGA)5	TAACCCAGCTATGCCTTACA	TCTCCTTCCTCTTTGACCTC	55.6
EST-SSR46	(TAA)4	AGTATCTGGGATTCCTTCG	ACTGATGTTGGATGAGCAAC	53

نتایج و بحث

بررسی شاخص های نشانگری:

در این مطالعه، از ۵ نشانگر چندشکل مورد بررسی در مجموع ۲۰ آلل مشاهده شد. که تعداد آلل های مشاهده شده در هر جایگاه آلی از ۳ تا ۵ آلل متغیر بود که به طور متوسط ۴ آلل محاسبه شد. آغازگر EST-SSR9 با ۵ آلل بیشترین تعداد آلل و کمترین تعداد آلل ها مربوط به آغازگر EST-SSR15 با ۳ آلل بود. با توجه به (جدول ۲) بیشترین تعداد آلل موثر ۳/۵۵ برای آغازگر EST-SSR9 و کمترین آن ۱/۸۷ در آغازگر EST-SSR22 مشاهده شد. میانگین تعداد آلل موثر در هر جایگاه برای تمامی نشانگرها ۲/۳۷ بود. این مقدار بدست آمده، به مقدار آلل مشاهده شده بسیار نزدیک و گویای تاثیر خوب آلل ها در چندشکلی بالا و تنوع ژنتیکی می باشد. میزان اطلاعات چند شکلی نشانگرها از ۰/۶۸ تا ۰/۳۹ به ترتیب برای آغازگر های EST-SSR9 و EST-SSR15 متغیر بود و میانگین آن ۰/۵۱ برآورد گردید. هر چه مقدار این شاخص بیشتر باشد نشان دهنده چندشکلی بالا و وجود آلل های کمیاب در جایگاه ژنی و قدرت تمایز بالای آن پرایمر در جمعیت می باشد. بیشترین مقدار محتوای اطلاعات چند شکلی برای نشانگر EST-SSR9 با مقدار ۰/۶۸ بود در نتیجه بهتر از سایر نشانگرها توانسته بود فاصله ژنتیکی ژنوتیپ ها را مشخص کند. مقادیر بالای این معیار، دلالت بر چندشکلی زیاد در یک جایگاه نشانگری دارد که در تفکیک و تمایز افراد نقش بسزایی دارد. (۱۱). در نتیجه از نشانگر EST-SSR9 می توان برای تجزیه مجموعه ژرم پلاسم دیگر ژنوتیپ های گیاه خرفه در تحقیقات بعدی استفاده کرد. نشانگر SSR15 با کمترین میزان شاخص محتوای اطلاعات چند شکلی توانایی قابل قبولی در جداسازی جمعیت ها را نداشت.

نشانگر EST-SSR9 دارای بیشترین شاخص تنوع ژنی و شاخص شانون به ترتیب ۰/۷۳ و ۱/۳۱ بود که نشان دهنده کارایی بالای این نشانگر در تمایز افراد جمعیت بود. کمترین میزان این مقادیر به ترتیب ۰/۴۹ و ۰/۶۷ برای نشانگر EST-SSR15 بود و متوسط مقادیر شاخص های تنوع ژنی و شانون به ترتیب به صورت ۰/۵۲ و ۰/۹۳ بدست آمد. نتایج داده های حاصل حاکی از آن بود که نشانگرهایی که دارای میزان اطلاعات چند شکلی بالایی بودند، تنوع ژنی بالایی نیز داشتند که این موضوع نشان دهنده همبستگی بین PIC و تنوع ژنی می باشد. همچنین بیشترین مقدار شاخص ژنتیکی نی و هتروزیگوسی

هفتمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران

مشاهده شده مربوط به نشانگر EST-SSR۹ (به ترتیب ۰/۷۱ و ۰/۴۹) و کمترین این مقادیر مربوط به نشانگر EST-SSR۲۲ بود (جدول ۳). میانگین هتروزیگوسی مشاهده شده در جمعیت های مورد مطالعه نیز ۰/۳۰ بدست آمد.

جدول ۲- شاخص های تنوع مربوط به نشانگر های EST-SSR

آغازگر	فراوانی آلل غالب ^۲	Na	Ne	تنوع ژنی ^۱	PIC	H	I
SSR۹	۰,۳۳	۵	۳,۵۵	۰,۷۳	۰,۶۸	۰,۴۷	۱,۳۱
SSR۱۵	۰,۵۹	۳	۱,۹۲	۰,۴۹	۰,۳۹	۰,۲۵	۰,۶۷
SSR۲۲	۰,۶۷	۴	۱,۸۷	۰,۵۰	۰,۴۵	۰,۳۴	۰,۸۱
SSR۲۳	۰,۵۰	۴	۲,۴۶	۰,۶۳	۰,۵۷	۰,۲۶	۰,۹۸
SSR۴۶	۰,۶۳	۴	۲,۰۵	۰,۵۳	۰,۴۷	۰,۱۳	۰,۸۷
میانگین	۰,۵۴	۴	۲,۳۷	۰,۵۷	۰,۵۱	۰,۲۹	۰,۹۳

* شاخص شانون (I)، تنوع ژنتیکی (H)، محتوای اطلاعات چند شکلی (PIC)، تعداد آلل مشاهده شده (Na)، تعداد آلل موثر (Ne)

جدول ۳- شاخص های هتروزیگوسی نشانگر های EST-SSR

آغازگر	هموزیگوسی مشاهده شده	هتروزیگوسی مشاهده شده	هموزیگوسی مورد انتظار	هتروزیگوسی مورد انتظار	شاخص ژنتیکی Nei	میانگین هتروزیگوسی
SSR۹	۰,۵۰	۰,۴۹	۰,۲۷	۰,۷۲	۰,۷۱	۰,۷۱
SSR۱۵	۰,۷۴	۰,۲۵	۰,۵۱	۰,۴۸	۰,۴۷	۰,۴۷
SSR۲۲	۰,۶۴	۰,۳۵	۰,۵۳	۰,۴۶	۰,۴۶	۰,۴۶
SSR۲۳	۰,۷۲	۰,۲۷	۰,۴۰	۰,۵۹	۰,۵۹	۰,۵۹
SSR۴۶	۰,۸۶	۰,۱۳	۰,۴۸	۰,۵۱	۰,۵۱	۰,۵۱
Mean	۰,۶۹	۰,۳۰	۰,۴۴	۰,۵۵	۰,۵۵	۰,۵۵

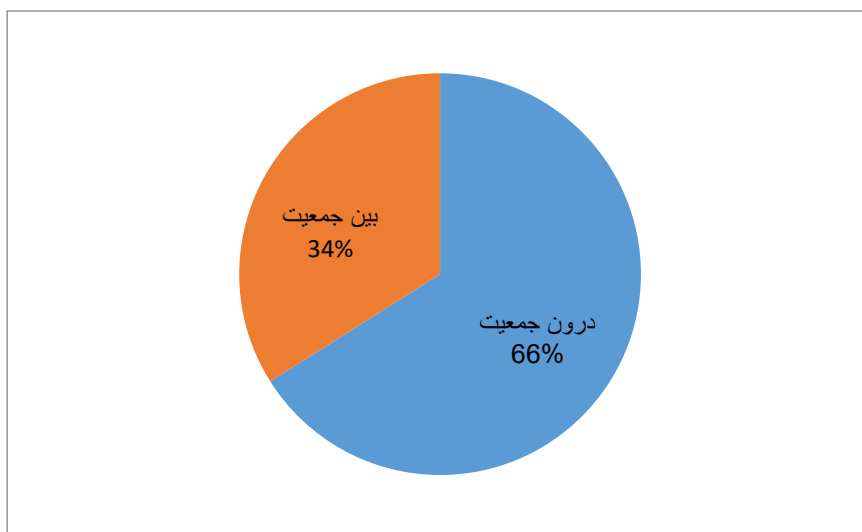
۱. GeneDiversity

۲. Major Allele Frquency

بررسی شاخص های تنوع جمعیت:

به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی درون و بین جمعیت های مورد مطالعه در سطح مولکولی، تجزیه واریانس مولکولی انجام گرفت. نتایج حاصل (نمودار ۱) نشان داد که میزان تنوع در درون جمعیت ها ۶۶٪ و میزان تنوع بین جمعیت ها ۳۴٪ بود.

نمودار ۱- تجزیه واریانس مولکولی

با توجه به جدول (۵) جمعیت های ۹ و ۱۰ جمع آوری شده از استان تهران با بیشترین آلل مشاهده شده ($na=2,2$) و جمعیت های تهران (۱) و گلستان (۲۱) و مازندران (۲۵)، کمترین آلل مشاهده شده ($na=1,2$) را در بین جمعیت های مورد بررسی نشان دادند. با توجه به این مقادیر بیشترین و کمترین آلل موثر نیز به همین جمعیت ها تعلق گرفت. شاخص شانون برای جمعیت تهران (۹) با مقدار (۰,۶) و مازندران (۳۰) با مقدار (۰,۵) دارای بیشترین مقدار و در جمعیت های مازندران (۲۵) و تهران (۱) و گلستان (۲۱) به ترتیب با مقادیر (۰,۰۶) و (۰,۱) و (۰,۱) دارای کمترین این مقادیر بود. هتروزیگوتی مورد انتظار برای جمعیت های مازندران (۲۶) و مازندران (۲۷) با مقادیر (۰,۴) و (۰,۴۵) دارای ماکزیمم مقادیر و برای جمعیت مازندران (۲۴) با مقدار (۰,۰۴) دارای کمترین مقدار بود. هتروزیگوتی مشاهده شده و شاخص نی به ترتیب از بیشترین به کمترین برای نمونه های استان تهران (۹) و مازندران (۲۵) بود.

هفتمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران

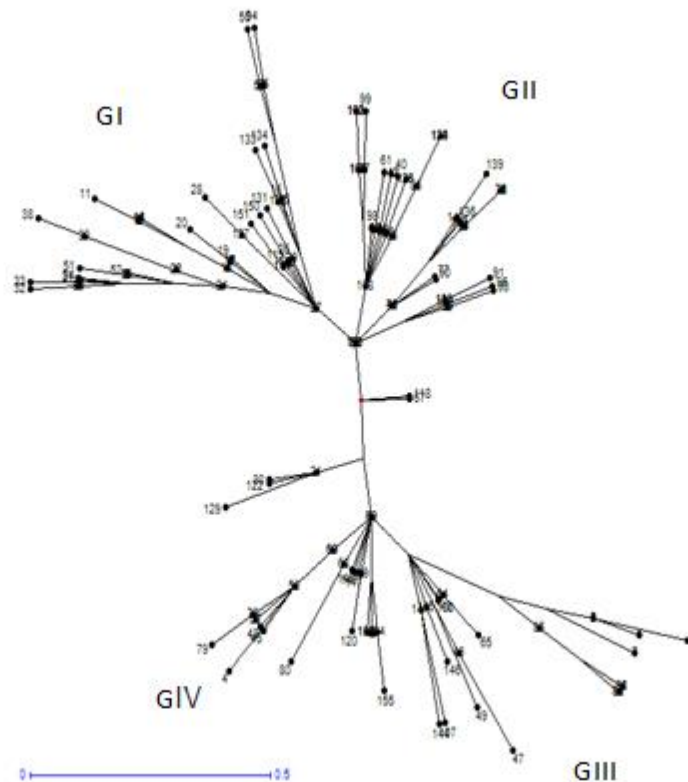
جدول ۵- شاخص های تنوع ژنتیکی هر یک از جمعیت ها با استفاده از نشانگر EST-SSR

Nei	Exp-Het	Obs-Het	I	Ne	Na	جمعیت ها
۰,۰۶	۰,۰۷	۰,۹۳	۰,۱	۱,۰۹	۱,۲	تهران (۱)
۰,۲۸	۰,۳۲	۰,۲۴	۰,۴	۱,۵۵	۱,۶	تهران (۲)
۰,۲۹	۰,۳۲	۰,۴۴	۰,۴	۱,۵۶	۱,۶	تهران (۳)
۰,۲۰	۰,۲۲	۰,۲۴	۰,۳	۱,۳۳	۱,۶	تهران (۴)
۰,۱۲	۰,۱۴	۰,۱۷	۰,۱۹	۱,۲	۱,۴	تهران (۵)
۰,۲۷	۰,۳۱	۰,۴۲	۰,۴۱	۱,۴۵	۱,۸	تهران (۶)
۰,۱۸	۰,۲	۰,۸	۰/۲۵	۱,۳۲	۱,۴	تهران (۷)
۰,۲۷	۰,۳۱	۰,۲۹	۰/۴۱	۱,۴۴	۱,۸	تهران (۸)
۰,۳۷	۰,۴۲	۰,۴۵	۰/۶	۱,۷۷	۲,۲	تهران (۹)
۰,۲۸	۰,۳۲	۰,۱۷	۰,۴۹	۱,۰۸	۲,۲	تهران (۱۰)
۰,۲۳	۰,۱۱	۰,۲۴	۰,۳۲	۱,۳۷	۱,۶	تهران (۱۱)
۰,۲۳	۰,۲۲	۰,۳۶	۰,۳۲	۱,۳۸	۱,۶	زنجان (۱۲)
۰,۲۹	۰,۳۲	۰,۴۸	۰,۴۳	۱,۵۲	۱,۸	زنجان (۱۳)
۰,۳۰	۰,۳۴	۰,۵	۰,۴۵	۱,۵۴	۱,۸	زنجان (۱۴)
۰,۱۸	۰,۲۰	۰,۳۲	۰,۲۶	۱,۳۴	۱,۴	زنجان (۱۵)
۰,۳۲	۰,۳۶	۰,۵۳	۰,۴۷	۱,۵۴	۱,۸	قزوین (۱۶)
۰,۱۹	۰,۲۲	۰,۳۶	۰,۲۷	۱,۳۸	۱,۴	قزوین (۱۷)
۰,۱۹	۰,۲۱	۰,۳۲	۰,۲۶	۱,۳۶	۱,۴	قزوین (۱۸)
۰,۲۹	۰,۳۲	۰,۳۲	۰,۴۳	۱,۵۲	۱,۸	قزوین (۱۹)
۰,۲۲	۰,۲۵	۰,۲	۰,۳۶	۱,۳۲	۱,۸	قزوین (۲۰)
۰,۰۶	۰,۰۷	۰/۰۸	۰,۱	۱,۰۹	۱,۲	گلستان (۲۱)
۰,۲۳	۰,۲۶	۰,۲۸	۰,۳۵	۱,۴۱	۱,۶	گلستان (۲۲)
۰,۲۰	۰,۲۲	۰,۳۲	۰,۲۷	۱,۴	۱,۴	آذرشقی (۲۳)
۰,۲۷	۰,۳۱	۰,۲۸	۰,۴۲	۱,۴۵	۱,۸	گیلان (۲۴)
۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۰۴	۰,۰۶	۱,۰۴	۱,۲	مازندران (۲۵)
۰,۲۶	۰,۳۰	۰,۴۵	۰,۳۸	۱,۴۹	۱,۶	مازندران (۲۶)
۰,۲۶	۰,۲۹	۰,۴	۰,۴	۱,۴۳	۱,۸	مازندران (۲۷)
۰,۱۱	۰,۱۲	۰,۱۴	۰,۱۷	۱,۱۶	۱,۴	مازندران (۲۸)
۰,۲۶	۰,۲۹	۰,۳۹	۰,۳۷	۱,۴	۱,۶	مازندران (۲۹)
۰,۳۶	۰,۴۱	۰,۳۳	۰,۵	۱,۴۷	۲	مازندران (۳۰)
۰,۳۴	۰,۳۸	۰,۴۸	۰,۴۹	۱,۶۲	۱,۸	مازندران (۳۱)

تعداد آلل مشاهده (na)، تعداد آلل موثر (ne)، شاخص شانون (I)، هتروزیگوتی مشاهده شده (Obs-Het) هتروزیگوتی مورد انتظار (Exp-Het) (Nei) شاخص نی (Het)

تجزیه خوشه‌ای:

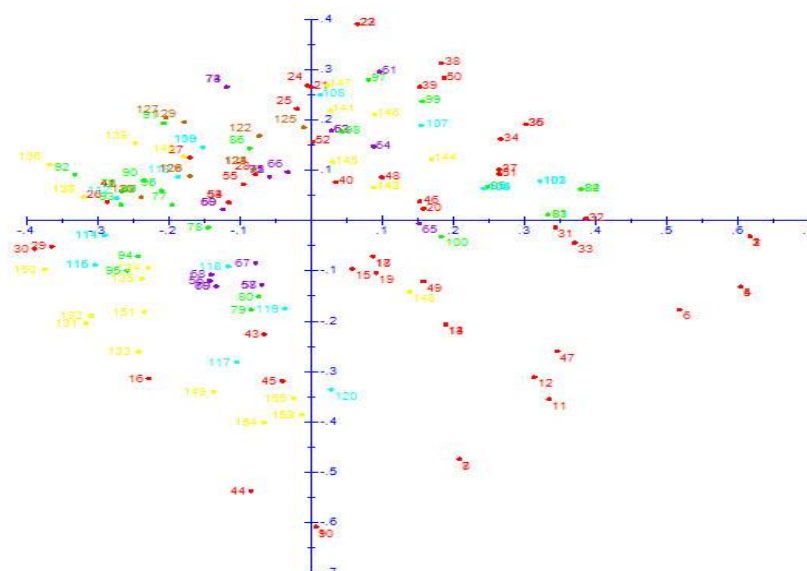
تجزیه خوشه‌ای ژنوتیپ‌های خرفه به روش اتصال همسایه‌ها (*neighbor joining*) انجام شد. بر مبنای تجزیه خوشه‌ای، جمعیت‌های خرفه‌ی مورد مطالعه در ۴ گروه مجزا قرار داده شدند (شکل ۱) گروه اول بیشترین تعداد ژنوتیپ‌ها (۵۰ ژنوتیپ) را به خود اختصاص داد که ۳۲٪ از کل جمعیت‌ها بود. گروه دوم با (۴۶ ژنوتیپ)، ۳۰٫۲٪ را تشکیل دادند.

شکل ۱- تجزیه‌ی خوشه‌ای ژنوتیپ‌های خرفه بر اساس داده‌های نشانگرهای EST-SSR

تجزیه به مختصات اصلی

در مطالعات روابط ژنتیکی ژنوتیپ‌ها یکی از روش‌های آماری چند متغیره، در کنار تجزیه ی خوشه ای، تجزیه به مختصات اصلی (PCOA) است. مسمر و همکاران (۱۹۹۲)، بیان کردند که تجزیه به مختصات اصلی به همراه تجزیه خوشه‌ای منجر به توجه بهتر داده‌های مولکولی می‌شود. تجزیه به مختصات اصلی داده‌های مولکولی بر اساس ضریب فاصله jaccard انجام شد. ترسیم پراکنش ژنوتیپ‌ها بر اساس دو مولفه اول نشان داد که مجموعه ژنوتیپ‌های مورد مطالعه را می‌توان به چهار گروه تقسیم نمود که گروه بندی حاصل از تجزیه کلاستر را تایید کرد (شکل ۶).

شکل ۶- نمودار تجزیه به مختصات اصلی بر اساس دو مولفه اول

*رنگ‌ها نشان دهنده محل جمع‌آوری توده‌ها به ترتیب رنگ قرمز=تهران، رنگ سبز=زنجان، رنگ بنفش=قزوین، رنگ زرد=مازندران، رنگ آبی=گلستان، رنگ قهوه‌ای=آذربایجان شرقی و گیلان

نتیجه گیری

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل ژنتیک جمعیت‌های خرفه نشان داد که تنوع ژنتیکی در سطح ماده وراثتی در بین و درون جمعیت‌های مورد مطالعه وجود دارد. سطح بالاتری از تنوع در درون توده‌ها مشاهده می‌شود با این حال تنوع ژنتیکی معنی‌داری در بین جمعیت‌ها وجود دارد. بر اساس داده‌های ژنتیکی مجموعه جمعیت‌های مورد مطالعه را می‌توان به ۴ گروه ژنتیکی با بیشترین تفاوت در بین جمعیت‌ها تقسیم نمود.

مراجع

۱. احمدی، مسیبی، بررسی اثرات آب مغناطیسه بر میزان جوانه زنی دانه، رشد و فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی در گیاه دارویی خرفه، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، دانشگاه شاهد، دانشکده ی علوم پایه، ۵۹، ۱۳۹۰.
۲. تاج الدینی زاده، ابراهیم، بررسی تنوع بیوشیمیایی و ژنتیکی جمعیت های شنبليله (foenum-graecum L. (Trigonella با استفاده از صفات زراعی و نشانگر مولکولی srp، دانشگاه تحصیلات تکمیلی و صنعتی و فناوری پیشرفته پژوهشکده ی علوم محیطی، ۸۵، ۱۳۹۶.
۳. خلیلی باصری، ایمان، بررسی تنوع ژنتیکی جمعیت های بومی خرفه (Portulaca oleracea L.) در ایران، پایان نامه ی کارشناسی ارشد دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده ی علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۷۹، ۱۳۹۴.
۴. دادبه، همایون، تنوع ژنتیکی ژنوتیپ های جو با استفاده از نشانگرهای SSR، پایان نامه ی کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز، دانشکده ی کشاورزی، ۹۰، ۱۳۹۲.
۵. دهقان، زهره، تأثیر اسید سالیسیلیک بر جوانه زنی بذر و برخی صفات فیزیولوژیک گیاه خرفه (Portulaca oleracea L.) تحت تنش شوری، پایان نامه ی کارشناسی ارشد دانشگاه یاسوج، دانشکده ی کشاورزی، ۸۸، ۱۳۹۳.
۶. مظفری، سونا، خراسانی نژاد، سارا، گرگینی شبانکاره، حسین، اثر مقادیر آبیاری بر اساس ظرفیت زراعی و کاربرد اسید هیومیک بر برخی ویژگی های مورفولوژیکی گیاه دارویی خرفه، تولید گیاهان زراعی، نهم، ۱۵۳-۱۷۵، ۲۰، ۱۳۹۶.
۷. مدح سلطانی، مری، مطالعه ی تنوع مورفولوژیکی و مولکولی در توده های گیاه خرفه (Portulaca oleracea L.)، پایان نامه ی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده ی کشاورزی، ۹۱، ۱۳۸۹.
۸. نقوی، محمد رضا، قره یاضی، بهزاد، حسینی سالکده، قاسم، کتاب نشانگرهای مولکولی، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۳، ۱۳۸۶.
۹. Alam, A., et al, "Rural industries research and development corporation." Rural industries ,research and development corporation, (۲۰۱۴), ۳۲.
۱۰. Aras, S, Duran, A. and G, Yenilmez, Isolation of DNA for RAPD Analysis From Dry Leaf Material of Some Hesperis L, Specimens, Plant Molecular Biology Reporter, , ۲۰۰۳, ۲۱:۴۶۱a-۴۶۱f.
۱۱. Messmer, M.M., Melchinger, A.E., Boppenmayer, J. Brunklaus -Jung, E. and Herman, R.G, Relationship among early European maize (Zea mays L.) inbreds:I. Genetic diversity among flint and dent lines revealed by RFLPs. Crop Science, ۱۹۹۲, ۳۲: ۱۳۰۱-۱۳۰۹.
۱۲. Nie M. ۱۹۸۷. Molecular Evolutionary Genetics. Columbia University Press, New York. Pp, ۱۹۸۷:۱۷۶-۱۸۷.
۱۳. Shannon C. E. and W. Weaver, The mathematical theory of communication. University of Illinois Press, Urbana. ۱۹۴۹
۱۴. Thimmappaiah, W. Santhosh, G. Shobha, D. and GS. Melwyn, Assessment of genetic diversity in cashew germplasm using RAPD and ISSR Markers. Scientia Horticulturae. ۲۰۰۸, ۱۱۸:۱-۷.